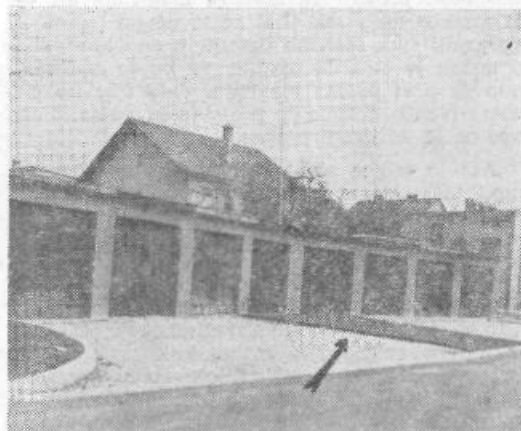
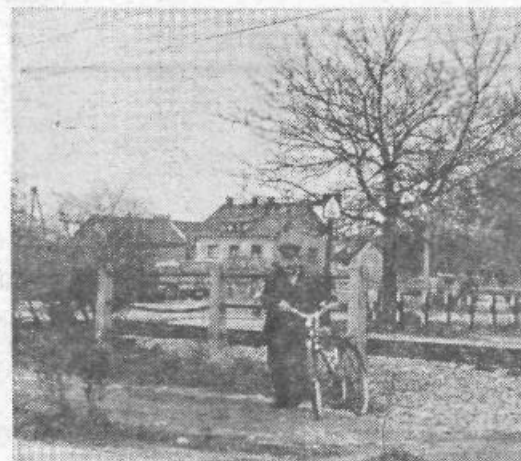

Dolgo so krajanje Šentvida čakali na asfalt na pločniku nasproti bumeranga. Ko je vendarle prispel, je nastalo splošno rajanje in veselje. Nekaterim odgovornim ljudem, ki jim je veliko do zadovoljstva krajanov, je bilo to tako všeč, da so sklenili uprizoriti še reprizo tega rajanja: takoj naslednji dan so asfalt ponovno razkopali. In ko ga bodo spet zalili, bo zopet veselje in smeh... In tako naprej, in tako dalje...

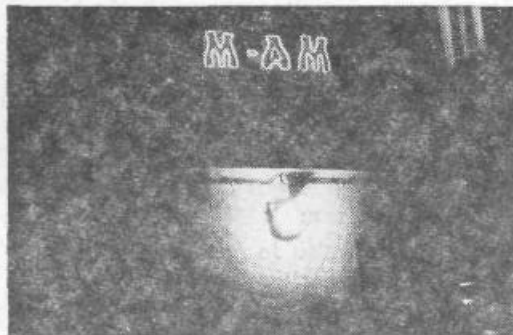
V Gorazdovi ulici pa se tamkajšnji državljani niti ne zgledujejo preveč zagrizeno po složnih sosedih iz Obirske. Eni so neutrudni zagovorniki makadama, drugi spet menijo, da je boljši asfalt pred garažami, eden izmed njih pa ne meni ničesar, ampak si je kar lepo sam položil stezico iz asfalta... V slogi je moč, fantje (in asfalt tudi)...

Včasih smo rekli — kovačeva kobilica je vedno bosa. Danes je kobilica čedalje manj, zato je treba pregovore posodabljaliti. Recimo: tudi železničarjev bicikel rad rine čez progo tam, kjer je to prepovedano...

FOTO KRONIKA

Takrat, ko so taverno AM-AM odprli, je imela tako gromozanski sloves, da bi napis, ki smo ga posneli, takoj razumeli: MAM pomeni krajše rečeno IMAM (dovolj denarja, da si lahko privoščim večerjo v tej oštariji). Toda poučeni trdijo, da gre dandanes le za majčkeno električno okvaro in ne za namigovanje na cene...

Pomlad je prišla v deželo. Zvončki rastejo, trobentice rastejo. In rastejo tudi divja odlagališča. Zaplete pa se seveda jeseni: listje odpada, rože odmirajo — odlagališča pa kar ostajajo, ostajajo...

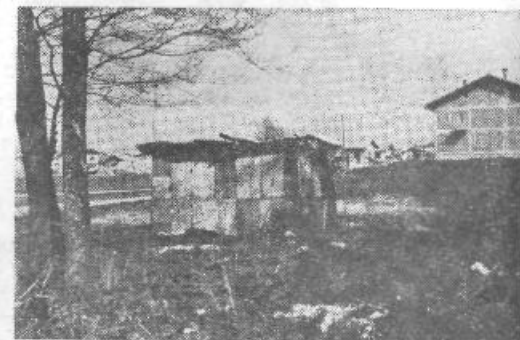
Šiškarji se nezadržno pripravljajo na dan, ko bo stekla tudi 2. faza gradnje Celovške ceste. Takrat bo takšen praznik, da bodo, tako se govori, pospravili tudi svinjarijo ob cesti, ki sicer ne sodi v nobeno fazo, nudi pa dokaj grde prizore...

Goričane so naselje, kjer imajo precej zgodovinskih znamenitosti in tako je skoraj normalno, da tudi ob cesti nimajo čisto navadnega znaka. V zvezi s tablo na sliki je sicer še nekaj nejasnosti, ker se menda ne ve, kakšne so kazni za skrunitve spomeniško zaščitnih objektov, toda prepričani smo, da postavitve novega, nespoimeniškega prometnega znaka ne bi bila preveč grozna skrunitev...

Obirska ulica je bila od nekdaj znana po jako redoljubnih državljanih. Če se zmenijo, da bodo uredili parkirne prostore, potem jih naredijo. Če se zmenijo, da bodo narisali črte na teh prostorih, potem jih tudi narišejo. In če se potem zmenijo še to, da bodo kljub vsemu z enim kolesom parkirali še na tratici, potem je to znak neznanke sloge in enotnosti, ki je že naravnost ganljiva v teh hudih časih...

Guncelje se razvijajo s takšno naglico, da tisti, ki počasneje »kapirajo«, zadevi komaj še sledijo. In tako kajpak kmalu ni več jasno, ali gre, recimo, pri baraki na sliki za nov gradbeni podvig, ali je to lopa za vrtilčkarja — ali pa je baraka kar tako. Karkoli že je — kakšnega posebnega turističnega plemenitenja Guncelj zagotovo ne prinaša...